

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiæ Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

Sententia Conradi II. Romanorum Regis de Anno MCXXXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

nes reiecerant, & Abbatiam (iustis vtique sententijs & decretis) suæ Iurisdictioni conseruârant; quomodo Religiosi Maximiniani ante Conradi prætemporâlē sententiam, contra Alberonem insurrexerunt, & insigniter rebellârunt, cùm illius Iurisdictioni tunc temporis non subessent?

Deinde prætemporâlē illud Diploma, quod exhibetur sub lit. C. non esse aut posse dici sententiam, imò ne quidem Rescripti validi efficaciam illi concedi posse, apertissimis & fortissimis argumentis, quæ subijciam, clatè demonstrabitur. Quod ut melius intelligatur, visum est hic prætemporâlē illud rescriptum ijsdem verbis, quibus in libello exhibitum est, ob oculos ponere.

Littera C.

SENENTIA CONRADI II. Romanorum Regis de Anno MC XXXIX.

IN nomine Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. Conradus diuina fauente clementia, Romanorum Rex semper Augustus. Alberoni Reuerendissimo Treuîensis Archiepiscopo, Apostolicæ Sedis Legato, eiusque Successoribus in perpetuum. Si Fidelium nostrorum iustis petitionibus aurem serenitatis nostræ accommodamus, opemque ipsis ex supernæ largitatis beneficio præbere studuerimus ad perennis vitæ salutem feliciter obtinendam, & Regni nostri pacem stabiliter ordinandam, hoc nobis profuturum esse liquido credimus: quocirca omnium fidelium nostrorum, tam futurorum, quâm præsentium solertiae notum esse volumus: quod à longis retro temporibus, Treuericæ Sedis Archiepiscopi non cessauerunt, Prædecessoribus nostris Regibus & Imperatoribus proclamationem facere de Abbatia S. Maximini, quæ in fundo B. Petri constructa est, & ad Episcopium Iure proprietatis pertinens iniuste ablata est; sed nostra memoria multo frequentius eandem querimoniam ventilauerunt apud diuæ recordationis, Henricum Auunculum nostrum, Romanorum Imperatorem quartum, Venerabilis Archiepiscopus Bruno; apud Prædecessorem nostrum Lotharium Imperatorem Tertium, Vir magnæ Reuerentia, nobisque summè fidelis Albero Archiepiscopus Apostolicæ sedis legatus. Ad postremum cùm priuilegia sua prædictus Archiepiscopus Albero, prænominato Imperatori Lothario, quæ de suprascriptæ Abbatia S. Maximini possessione habebat, crebrius obtulisset, & eidem Imperatori pro hoc maximè consequendo beneficio in expeditione Apuliæ, cum magno & periculo, & sumptu fideliter deseruisset; tempus augendæ sibi Iustitiæ interuentu Principum obtinuit; sed Imperatoris morte præuentus, causam iam quidem cœptam, sed minimè consummatam reliquit: Nobis autem per Dei misericordem prouidentiam, ad Regnigubernationē sublimatis, fidemq; ipsius Archiepiscopi, studiū & labores circa nostram & regni fidelitatem multis argumentis præsentientibus: Idem Archiepiscopus rediuuiam proclamationem, magnis & assiduis allegationibus in oculis Principum præsentauit; proferens vtique antiqua priuilegia, possessionem Abbatia S. Maximini suo Episcopio Iure confirmantia. Vnum siquidem Dagoberti Regis Francorum, Datum B. Modoaldo Treuîensis Ciuitatis S. Archiepiscopo, in quo per annuli sui notam impressionem confirmat, eidem beato Pontifici eiusque Successoribus, in perpetuum, super eadem possessione, præcepta Prædecessorum suorum, videlicet Régum Francorum Sigiberti,

Theodeberti, Theoderici & sui glorioſi Genitoris, Regis Clatharij, vbi exprefſe, & ſine vllā ambiguitatis nebulā continetur, quod Cella S. Hilarij, quæ nunc appellatur S. Maximini quæ eft in prædio S. Petri conſtructa, ad Treuericum Epifcopum pertineat. Aliud nihilominus præceptum Caroli, Regis Francorū, notā imagine ſignatum, recitabat confeſſum Wemado, Treuirenſis Eccleſiæ Archiepifcopo, in quo genitoris ſui illuſtriſ Regis Pipini, & aliorum Regum Francorum præcepta innouat & conſirmat; quod ut eisdem vtamur verbis Cella S. Maximini, quæ eft in territorio S. Petri Apoſtolorum Principis, conſtructa, ad Eccleſiam S. Petri Treuericae Vrbis pertineat. His igitur & ſimilibus firſtamentis ſuffultus, honorem Regis, qui iudicium diligit, & æquitatem Principum inſtanter implorabat, vt ſæpē nominatam Abbatiam S. Maximini, quæ ſimpliciori & antiquo vocabulo, Cella S. Hilarij, vel S. Maximini, dicebatur, ſuis prædeceſſoribꝫ iniuſtè ablatam, ſibi ſuisque Successoribus Iure iudiciali reſtitueremus & Prædeceſſorum noſtrorum ſequentes morem, noſtri præcepti paginam factam conſirmantes, ad poſteriorum notitiam transmittere dignare-mur. Nos itaque in hoc ipsum, cum maniſta Iuſtitia & attestatione, tum etiam precibus & petitione Venerabilis Patris noſtri, Papæ Innocentij Secundi, & præterea ipſius dilectiſſimi ac fidelissimi noſtri Archiepifcopi Alberoni obſequio & multimodâ deuotione, rationabiliter inclinati, ex Iudicio curiæ noſtrae reddidimus, eidem Venerabili Archiepifcopo Treuironum Alberoni Apoſtolice Sedis legato, ſecundum tenorem antiquorum priuilegiorum, ſæpe me- moratam in ſuburbio Treuirenſi S. Maximini Abbatiam omni Iure Proprietatiſ, habendam, poſſidendam, ordinandam, cā integritate vel vſu, quo Noſ, vel Anteceſſores noſtri eandem Abbatiam haſtenus habere videbamur, tranſfundentes per ipsum ſuis in perpetuum Successoribus Canonicè ordinatis, & noſtri Regni fidelitate manentibus. Et, ut hoc per Succedentia tempora ratum, inconuulſumque permaneat, hac præcepti noſtri pagina totam rei ſeriem comprehenſam Sigillo noſtro inſigniri fecimus, teſteſque de Principibus qui affuerunt ſubter notari iuſſimus. Teſtes ſunt Boccho Wormatiensis Epifcopus. Stephanus Metensis Epifcopus. Embrico Wirceburgensis Epifcopus. Warne- rerus Monasteriensis Epifcopus. Guibaldus Stabulensis Abbas. Fridericus germanus noſter, Dux Sueviæ. Conradus Dux de Coringeo. De Clericis Treuirenſiſ Eccleſiæ: Folmarus Decanus Maioriſ Eccleſiæ. Arnulphus Archidiaconus, Conradus, Cadoliuſ, Henricus Canonici de locuſ ſigni Regij. ministerialit. eiudem Eccleſiæ: Eroorthniuſ & alij multi. Aetum Argentinæ. Anno Dominicæ Incarnationis MCXXXIX. Indiſtione ſecunda. Regnante Domino Conrado Romanorum Rege Secundo. Anno Regiminis ipſius II. feliciter. Amen. Signum Domini Conradi Secundi Re- gis inuiſtissimi. Ego Arnoldus Cancellarius, ad vicem Adelberti Archican- cellarij Moguntini Archiepifcopi recognoui.

Proderit etiam videre alterum Conradi Regis Rescriptum, quod in libello ſub lit. V proponitur hiſce verbis:

Sententia Conradi II. Regis, Spirâ pridie Nonas Ianuarij MCXLVI.

per-

In nomine Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. Ego Conradus diuina fauente Clementia Romanorum Rex Secundus, tam præſentibus, quam futuris, in